

den tiltrænger, men ogsaa vil Ølskatten, Brændevinsskatten, Cigarettskatten, Kultoldens Bevarelse, Kommune-tilskuddets Strøgning og Posttåksternes Forhøjelse blive overflødige, de ville og kunne naturligt udskydes af Finansplanen og overgaa til den Skæbne, de fortjene. Det er den ene Side af Betydningen af de Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille, at deres Vedtagelse vil flytte den Del af Skattebyrden, som af Regeringen er foreslaaet som Forhøjelse af de indirekte Skatter, over til en Forhøjelse af de direkte Skatter, at vi i denne Sammenhæng ville gøre den direkte Beskatning, som jo ogsaa de Herrer af Regeringspartiet selv betegne som den retfærdigste Form for Skatteudskrivning, til Basis ikke blot for en Trediedel af de nye Skatter, men for hele den nye Skatteudskrivning og derved ville søge at befri Befolkningen for de udbytteriske indirekte Skatter, som vare tiltænkte den.

Her have vi den første skarpe Mod-sætning imellem vor Stilling paa den ene Side — og saa vidt jeg kan skønne, deles vor Tendens i det hele og store af det radikale Mindretal — og paa den anden Side dels den Stilling, Regeringspartiet indtager, og dels den Stilling, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) indtager. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der vel denne Gang for en Gangs Skyld maa antages at være Udtryk for Højre og derved vel ogsaa for store Dele af det andet høje Ting, har her omsider i sin Betænkning med en Aabenhertighed, som jeg respekterer, lagt Kortene paa Bordet og bekendt Kulør. Nu vide vi omsider, hvad vi kunne vente fra hans Parti. Der er i de Udtalelser, han fremsætter i sin Betænkning, en anerkendelsesværdig Konsekvens og indbyrdes Overensstemmelse imellem de skatte-teoretiske Udgangspunkter og de praktiske Resultater, han afleder deraf. Man er hos det ærede Medlem behagelig fri for de Komplimenter til Indkomst- og Formueskattens Retfærdighed, som Venstre mener, det er nødvendigt at gøre. Tværtimod! Indkomst- og Formueskatten er efter hans Betænkning en „Skat paa Flid, Ærlighed og Sparsommelighed“. Han kan ikke paa nogen Maade gaa med til en Forhøjelse af denne Skat undtagen som en rent forbigaaende Forhøjelse, der efter et Aars Tid skal falde bort; det er ikke ved Indkomst- og Formueskattens Forhøjelse, de nye Midler skulle indvindes, men ved Skatter paa Befolkningens Forbrug, og han aabner jo i saa Henseende et meget smukt og til-

talende Perspektiv — Jagtskat, Cykleskat, Skat paa Tændstikker, Tobaksskat o. s. v. —, et smukt og tiltalende Perspektiv, der viser, at det ærede Medlem og hans Parti gladelig og med oprejst Pande udsætte sig for den samme Skæbne, som for en Maanedes Tid siden ramte deres Aands- og Meningsfæller i Tyskland. Det ærede Medlems Skattepolitik er det diametrale Modstykke til det Program, vi gennem vore Ændringsforslag have opstillet. Jeg kan tilføje, at mellem det ærede Medlems og Regeringspartiets Skattepolitik ser jeg ikke nogen Væsenforskel; jeg ser en Gradsforskel, og jeg ser fremfor alt en Formforskel. Det ene Parti vil skride til en Skatteplyndring af den brede Befolkning med frejdigt Humør og god Samvittighed, det andet Parti mener først at burde gaa hen og købe sig Aflad ved at skrive pæne Ord i Betænkningen og beklage den bitre Nødvendighed for derefter at skride til nogenlunde den samme Skatteplyndring som det ærede Medlem. Det er hele Forskellen, jeg ser mellem de to Partiers Skattepolitik.

Det er altsaa den ene Side af vore Ændringsforslag til Indkomst- og Formueskatten, som jeg nu har dvalet ved, at vi ville søge gennem Forhøjelserne at flytte hele den forøgede Skattebyrde over fra den indirekte til den direkte Beskatning. Den anden Side af vore Ændringsforslag er den Revision af selve de direkte Skatters Fordeling mellem de mere og de mindre velstillede Dele af Befolkningen, som vi ønske gennemført. Thi ganske vist er en For-dobling eller en hvilken som helst anden Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten under normale Forhold en i demokratisk Henseende i og for sig tiltalende Bevægelse; men hvis det sker ved i lige Grad at fordoble eller paa anden Maade forøge Skatteudskrivningen for Husmanden med en ganske ringe Formue og Indkomst og for Godsejeren med en Formue af maaske flere Millioner, bliver Sagen altid betydelig mere betænkelig. Indkomst- og Formueskat med stigende Skala er ikke et i sig selv afsluttet uforanderligt Begreb. Det er en Ramme, indenfor hvilken der kan rummes meget forskelligartet Indhold, og vi have følt det som vor Opgave i Udvalget at skabe et i demokratisk Henseende saa forsvarligt Indhold som muligt. Vi kunne i saa Henseende ikke føle os tilfredsstillede ved den videre Udbygning af den hidtil gældende Formue- og Indkomstskat, som Regeringen har foreslaaet og Regeringspartiet har accepteret. Den skærper ganske vist Ska-